

İLKE

GES-İŞ

İŞÇİYİ
YİNE
İŞÇİ
KURTARACAKTIR.

İzmir TEK Şubesi Eğitim ve Haber Birimi: 15 Günde Bir Çıkar Üyelerden Ücret alınmaz

2 KASIM 1975'te

DİSK'E

KATILYORUZ

KAPİTALİZME - FASİZME
SARI SENDİKACILIĞA KARŞI
DEVİRİMCİ KAVGA BASARIYA ULASACAKTIR!

ÖRGÜT HABERLERİ

GES-İŞ Sendikası olarak bu sözleşme döneminde ege bölgesinde teşkilatlanmalar hızlanmış ve mücadelesini sürdürmektedir.

TEK Aliğa Gaz Türbinleri Tesis Şantiye Şefliği işyerinde yeni çağrı yapılarak gerekli yetki prosedürü tamamlanmıştır. İşçilerin bilinçli mücadelesi sonucu sarı TES-İŞ sendikasına gereken ders verilmiştir.

TEK Aliğa Gaz Türbinleri İşletmesi işyerindeki tüm işçiler GES-İŞ Sendikası içinde örgütlenmiş, işyerinin işletmeye açılmasını beklemektedir. İşyeri tecrübe çalışmalarına başlamış, hatta santral üretim yapmaktadır. İşyerinin işletmeye açıldığının Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirilmemesi anlaşılmamaktadır.

TEK Demirköprü Hidro-Elektrik Santralında işçilerin büyük bir çoğunluğu sendikamız içinde örgütlenmiş, TES-İŞ Sendikasının FAŞIZAN YÖNTEMLERİ demirköprüdeki bilinçli işçilerin gücünü kırmaya yetmemiştir. Yakında işyeri seviyesinde toplu iş sözleşmesi yapmak için çağrı yapılacaktır.

TEK İzmir Termik Santralındaki işçiler, ESHOT-TES-İŞ sendikasının baskı ve terörüne rağmen devrimci mücadele vermek için sendikamız da birleşmektedirler. Yakında bu işyerinde de yetki çağrısı yapılacaktır.

TEK Şebeke tesis Bölge Müdürlüğü işyerinde çalışan işçiler, TEK TES-İŞ Sendikasının işçilerin sorunları ile ilgilenmediğinden, haklarının aranmadığından sızlanmakta ve kaynaşmaktadırlar. Örgütlenme çalışmaları bu işyerlerinde de başlamıştır.

DSİ. 2. Bölge Müdürlüğü merkez işyerlerinde ve Merkez Şube bünyesindeki işçilerin çoğunluğu sendikamızda olmakla birlikte her geçen gün TES-İŞ'ten istifa ederek sendikamıza iltihaklar olmaktadır. Sendikamız, DSİ.2.Bölge Müdürlüğü konferans salınında bir konferans düzenlemiştir. Konferansta EGE ÜNİVERSİTESİ İktisadi İş Hukuku Uzmanlarından Dr. Erol AKI tarafından 11.Eylül.1975 Perşembe günü saat: 15.30- 17.30 arasında işçilere eğitici bilgiler verilecektir. Bundan böyle konferans ve film gösterileri suretiyle eğitim çalışmaları yapılacaktır.

MANİSA da DSİ. Başmühendisliğinde çalışan işçiler bundan bir müddet önce sendikamızdan ayrılmışlardır. DSİ. Şubemizin kongresinden sonra yönetimin değişmesiyle ve sendikamızın TÜRK-İŞ'ten ayrılarak DİSK'e katılmak için karar almasından sonra sendikamıza kaydolmaya başlamışlardır.

AYDIN-NAZİLLİ-DENİZLİ deki DSİ. İşçileri Sermaye yanlısı TES-İŞ sendikası istifa ederek sendikamızda toplanmaktadırlar. Bu mücadelede DENİZLİ de DSİ 24. Şube Başmühendisi Salih Bey, MC. Hükümetinin, çalışanlar bölümündeki temsilcisi TES-İŞ ile ortaklık kurarak işçilere baskı yapması ve GES-İŞ sendikasında üye olan işçilerden TES-İŞ Sendikasına aidat kesmek suretiyle ortaklığının gereği olan minnet borcunu ödemeye çalışması dahi DENİZLİ deki bilinçli DSİ işçisini durduramamıştır. Bundan böyle durduramayacaktır da. Sendikamız, Denizlide şimdilik bir lokal açmaya karar vermiş ve eğitim çalışmaları yapmak için gerekli hazırlıklarını bitirmiştir.

SALİHLİ deki DSİ. İşçileri de diğer yerlerde olduğu gibi örgütlenme çalışmalarını hızlandırmıştır.

ENERJİ İŞÇİSİ,

ENERJİ İŞKOLUNDAKİ GREV YASAĞINI KALDIRMAK İÇİN,

ÜLKEDEKİ ENERJİ SIKINTISINA RAĞMEN, Hidrolik ve Termik Santraller

yerine GAZ TÜRBİNLERİ kurarak PAHALIYA MALEDİP UCUZ'a satan

yanlıs POLTİKAYA SON VERMEK İÇİN,

İŞÇİ SINIFINI VE EMEKÇİ HALKI EZEN SERMAYENİN BAĞNAZLIĞINA DUR DEMEK İÇİN.

DEV R İ M C İ M Ü C A D E L E S İ N İ

D İ S K ' E K A T I L A C A K O L A N

GES-İŞ'in ÇATISI ALTINDA VERMEYE KARARLIDIR!

İŞÇİNİN GÖZÜYLE

İŞVERENLER SENDİKASI GENEL SEKRETERİ RAFET İBRAHİMOĞLU Ş
"İŞÇİ OLAYLARINDA SIYASİ PARTİLERİN DESTEĞİ VARDIR" dedi.
TÜRK-İŞ (TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU) GENEL
SEKRETERİ SADIK ŞİDE; "DİRENİŞ ve GREVLER İŞÇİ ALEYHİNE OLUYOR"
dedi.

Kimdir ? Rafet İBRAHİMOĞLU: Sorusunu yanıtlayalım.
İşçi sınıfımızın, Emekçi halkımızın ezen, sömüren, horlayan patronların
yani kapitalistlerin bir araya gelerek kurdukları -İŞVERENLER SENDİKA-
SİMLİ- Genel sekreteri. Ne yapar bu işveren sendikaları ? (Buna biz
Patron sendikaları dersek daha doğru olur.) . Patron sendikalarının gö-
revi, patronları bir araya getirerek, işçi sınıfına karşı güçlü olmalarını
sağlar. Bu patron birliği ve dayanışması kime karşıdır ? ve neden
böyle olmaktadır. Kapitalistlerin en çok korktuğu işçilerin örgütlü mü-
cadelesidir. İşçi sınıfının gelişen örgütlü mücadelesi karşısında paniğe
kapılan kapitalistler, onların temsilcileri ve işçi sınıfı düşmanlığını
amaç edinen SARI SENDİKACILIĞIN feryatları bundandır. Neden mi ?
Çünkü onlar SERMAYEDARDIR, KAPITALİSTTİR, PATRONDUR. Yani onlar KAPİTA-
LİSTTİR SINIFTIR! Bunlar sınıfımızın düşmanlarıdır. İşte Rafet İBRAHİM-
OĞLU bu sınıfın temsilcisidir. (Patron sendikalarının Genel Sekreteridir.

Kimdir ? Sadık ŞİDE :

Yıllardan beri işçi sınıfımızı kapitalist zulmüne-baskısına- ve ka-
pitalist sömürüne peşkeş çeken, partilerüstü politikası ile meşhur olan
(ASLINDA KAPİTALİST SINIFIN Sadık ŞİDE'si ve sadık SAVUNUCUSU, sermaye
partilerinin dümen suyuna giden) lafta büyük ama güçte alabildiğine kü-
çük ve ülkemizde SARI SENDİKA (AMERİKAN TİPİ) öncülüğünü üstlenen hain-
ler şebekesi mimarlarının Genel sekreteri.- Yani TÜRK-İŞ GENEL SEKRETERİ
Bir başka isim daha Halil TUNÇ. TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANI. Hepimiz tanırız
bu sözde lideri. Tanımayanımız var sa, son günlerde çıkan gazelere bir
göz atmasını salık veririz. Bu kişilerin tanıtılmasına neden gerek görül-
müştür.?

Son günlerde gelişen işçi hareketleri karşısında paniğe kapılan, kor-
kudan ne yapacaklarını şaşırان kuruluşların, basından kamuoyuna aktarılmak
istenen yanıltıcı ve kasıtlı beyanları dikkatle izlenmelidir. İŞVE-
RENLER sendikasının kopardığı yaygaraya ayak uyduran ve patronlar gibi
işçi sınıfından şikayetçi olan SARI TÜRK-İŞ yönetici kligi demec üzerine
demec vererek işçi sınıfını kapitalist sınıf ve üst kuruluşlarına ihbar
etmektedirler. Sarı TÜRK-İŞ yönetici kligi işçi sınıfının ve devrimci
sendikalarını ihbar etmekle kalmayıp, patron ağzı ile küfretmekte utan-
mazca saldırılarına devam etmektedirler. Fakat İŞÇİ SINIFI hainleri şunu
iyi bilmelidirler. İşçi sınıfımız kendine ihanet edenleri, ihbarcıları,
Jurnalcıları hiç bir zaman affetmedi. İşçi sınıfımızın gelişen mücadelesi
bütün ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de onları layık oldukları tarihin
çöp sepetine atacaktır. Ve atmaya çoktan başlamıştır. İşte korkuları
bundandır. Hırçıklıkları bundandır. Saldırıları bundandır. VE de korku-
sunlar. İşçi sınıfımız bunları çoktan aşmıştır. Bu Beyler işçi sınıfımıza
ya ayak bağı olmaktadırlar.

İşçi sınıfımızın yıllardan beri sürdürdüğü sınıf mücadelesini ayak-
lar altına alarak ihanetine devam eden SARI TÜRK-İŞ yönetici kligi sınıf-
ların mücadelesini inkar etmekte giderek SERMAYENİN SÖZCÜLÜĞÜNÜ yapmaktadır.
İşçi sınıfının EKONOMİK ve DEMOKRATİK mücadelesi olan GREV ve Dİ-
RENİŞLERİ bir ihbarcı ağzı ile patronlara şikayet etmektedir. Bu kadarla-
da kalmayan SARI TÜRK-İŞ yönetici kligi halkımızın diğer kesim ve tabaka-
larına yani devrimci gençliğimize ve emekçi halktan yana olan sol parti-
lere de kara çalmaktadır. Tipki patronlar gibi. İşçi sınıfımız KAPİTA-
LİZME ve ONUN SADIK UŞAĞI FAŞİZME karşı mücadele ederken, SARI SENDİKA-
LARA karşı da amansız, acımasız kavgasını sürdürecektir.

Biz işçiler diyoruz ki !...

Rafet İBRAHİMOĞLU = Sadık ŞİDE = Halil TUNÇ = İşçi Düşmanlığı

SARI SENDİKALARI YIKACAĞIZ!...

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ KARDEŞÇE BİRLİĞİ!...

SINIFLARIN DOĞUŞU (Geçen sayıdan devam)

- Feodal Toplumlar -

Feodal toplum düzeninde köylülerin ve serflerin senyörlere bağımlılığı da ilginçtir. Köylüler yaşantılarını devam ettirmek için ürettiği ürünün bir kısmını senyörlere vermek zorunda kalıyordu. Bir köylünün evlenmesi için senyörden izin alması gerekiyor ve çoğu zaman evlenen köylünün ilk gece hakkı senyöre ait oluyordu.

Köylülerin senyöre bağımlılığı (ekonomik) sadece bir ek gelir teşkil etmiyor ve derin bir kulluk-kölelik fikrinin gelişmesini sağlıyordu. Bir köylü yoksul köylüler kendilerini koruması ve geri kalan mallarını muhafaza etmesi için oradaki büyük toprak sahibinin himayesi altına giriyordu. Buna kayırılma deniliyordu.

Halk yığınlarının serfleştirilmesi ile birlikte amansız bir sınıf mücadelesi de kendisini gösterir fakat kendiliğinden gelme bu hareketler dağınık olduğundan devamlı başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Ama halk yığınlarının bu mücadelesi senyörleri korkutuyor, onların köylüleri gelişmiş sömürmelerini engelliyordu.

Feodal düzende zanaatlar durmadan geliyordu. Zanaatçıların zamanla yaptıkları üretim aletlerini alan köylüler, artık sadece tarımla değil, kendilerine ek bir gelir getiren zanaatla da uğraşmaya başladılar. Bu onlara bir kısım para biriktirme olanağı da veriyordu yaptıkları eşyaları bayram günlerinde büyük şatoların ve malikanelerin önünde satıyorlardı.

Usta zanaatçılara, artık feodal sömürü ağır geliyordu. Bazıları gizlice köyden kaçarak şehirde zanaatla uğraşıyor, bazıları da senyörlere bir miktar para vererek, köyden ayrılmak için izin alıyorlardı. Her zaman paraya ihtiyacı olan senyörlere bunu kabul ediyorlardı. Bu durum zamanla feodal beylerin malikanelerini aşarak bütün topluluklarda görülmeğe başladı, ve giderek şehirlerin gelişmesine, köy ile şehir arasındaki çelişkilerin keskinleşmesine yol açtı.

Köyden kaçanların büyük çoğunluğu yerleşme merkezleri olarak, kara ve nehir yolu kavşaklarını tercih ediyorlardı. Çünkü buralar kervanların konaklama yeri idi, ve köylüler hamallık ve diğer angarya işleri de yaparak ek bir gelir temin ediyorlardı.

Feodaller zanaat ürünlerini almak için sık sık pazarlara geliyorlardı köylülerde zamanla bazı ürünleri pazardan almaya başladılar. Zanaatçılar da buğday ve diğer tahılların köylülerden alıyorlardı. Bu durum köy ile şehir arasındaki değişimlerin gelişimini zorunlu kılıyordu.

Zamanla toplumsal iş bölümü yeni bir hız kazandı. Üretilen ürünler meta haline dönüştü. Bunun sonucu olarak yeni bir toplumsal tabaka, kendisini sadece ticarete veren TACİRLER TABAKASI ortaya çıktı.

Eskiden zanaatçı yaptığı malı kendisi satarken, artık bu işi tacirler sınıfı yapmaya başladı.

Zanaatçıların yoğun olduğu yerleşme merkezlerinde, belediyelerin kurulmasıyla geleceğin ilk şehirlerinin çekirdeği ortaya çıkıyordu. Belediyelerin görevi zanaatçılığın, ticaretin ve hala nüfusun bir bölümünün çalıştığı tarımın, diğer feodallerin saldırılarına karşı önemli meseleleri yönetmekti.

Yavaş yavaş belediyelerin kontrolü altında MESLEK LONCALARI'nın temeli atıldı. Bu tür gelişmeler, toplumun iktisadi karakterinin yeni gelişmelerine sonucuydu.

-Devamı gelecek sayıda-

Kim mi kurtaracak seni, aç insan?
Bize gel ekme istiyorsan,
Bize gel, kıvrananlara aklıktan.
Biz gösterelim sana yolu!
Biz açlar vereceğiz sana ekmeği!
Ya hep beraber ya hiç birimiz.
Kurtulmak yok tek başına
Yumruktan ve zincirden.
Ya hep beraber ya da hiç birimiz

Kim tutacak elinden, bitik kişi
Birleşmek zordur başkalarıyla
Yoksulluğa dayanamayan.
Birleş sen de yoksullarla, durma.
Birleş yarına bırakmayanlara abu işi
Ya hep beraber ya da hiç birimiz.
Kurtulmak yok tek başına
Yumruktan ve zincirden.
Ya hep beraber ya da hiç birimiz.

ÇİĞLİDEKİ TARİŞ İPLİK FABRİKASINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER DİRENİYOR!

Patron ve sarı "Teksif yöneticilerinin" işbirliği ,uzun süreden işçiler tarafından gözlenmekteydi. Fabrika yöneticileri Teksif işteği doğrultusunda işçilere baskı yapıyordu.Kendi sendikalarının TEKSTİL olduğunu söyleyen,bunun için 1.5 yıldan beri mücadele eden işçiler Tekstil Sendikası'nda sonuna kadar kararlıydılar.

Tekstil Sendikası'nın işverene 650 kişilik aidat listesini vermesi üzerine listenin 1. sayfasında bulunan 7 işçinin işten çıkarılması üzerine işyerindeki tüm işçiler 28. ağustos 1975 günü işten atılan tüm arkadaşlarının tekrar işe alınmasıyla ve Tekstil sendikasının patron tarafından tanınmasıyla sonuçlanacak DİRENİŞE başladılar.

TEKSTİL SENDİKASI üyelerinin DİRENİŞ'e geçmesiyle Çiğlideki Tariş iplik Fabrikasında ÜRETİM TAMAMEN DURMUŞTUR.

DİRENİŞTEKİ DENİZLİ-BASMA BOYA SANAYİİ İŞÇİLERİ ÖLÜM ORUCUNA BAŞLADI

28.7.1975 tarihinde işten atılan 3 arkadaşlarının tekrar işe alınması için direnişe geçen 167 yigit tekstil işçisi mücadelelerine aynı kararlılıkla ve azimle devam ediyorlar.

Heryerde olduğu gibi burada da işçiler SARI TEKSİF YÖNETİCİLERİ-PATRON işbirliğine karşı DEVRİMCİ SENDİKALARI için mücadele ediyorlardı. Sarı sendikacı-patron işbirliği Aydın Bölge Çalışma Müdürlüğünü de yanıltarak toplu sözleşme yetkisi Teksif'e verildi.

İşyerinde çalışan 270 işçiden 175'i TEKSTİL SENDİKASI için sürdürdükləri direnişe ve 141 işçinin Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne giderek Tekstilden başka sendikaya üye olmadıklarını dilekçelerle resmen bildirmelerine rağmen yetkinin Teksif'e verilmesi, Patron-Teksif-Kapitalizme hizmet eden bürokrasi işbirliğinin açık belgesidir.

Direnisteki işçiler Kapitalizmi, faşizan baskıları protesto ve REFE-RANDOM için yürüyüş ve miting düzenlemeğe karar verdiler ve gerekli yerlere müracat ettiler. Müracaatlarının reddedilmesi üzerine 6 direnişçi işçi ölüm orucuna başladı.

BMC'DE İŞTEN ATILAN İŞÇİLER SARI SENDİKACILARI SUÇLADI

"Biz işçi sınıfı, gün geçtikçe yoksullaşıyor köleleşirken sarı sendikacılar, bizi, her geçen gün karlarına daha çok kar katarak zenginleşen patronlara nasıl satacaklarını planlıyorlar. İnsafsızca sömürülen ve bu sömürüye karşı mücadele eden bizlerin yanında yer alacakken, patronun yanında karşımıza çıkıyor. İşçi sınıfına mücadelelerinde önyak olmaya çalışan bizlerin işten atılmamız için elinden geleni yapıyor.

Bu uyu sarı sendikacılar ezilen, fakat ezilmemek için mücadele eden işçiler tarafından Türkiye'nin her tarafından işte bu yüzden lanetleniyor ve fabrikalardan kovuluyorlar.

Biz bu mücadeleden kaçamazdık. Sömürü, zulüm ve baskı karşısında susamazdık," diyor YİĞİT BMC İŞÇİLERİ dağıttıkları bildiride

YAŞASIN YİĞİT TEKSTİL İŞÇİLERİNİN KARARLI MÜCADELESİ !

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ "REFERANDUM" MÜCADELESİ !

ÖNDERLERİNİN İŞTEN ATILMASIYLA İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ !

Enerji işçileri, yigit tekstil işçilerini ve patron baskısına karşı direnen tüm işçileri dostça selamlar, mücadelelerinde destekler.

NİÇİN

SENDİKALAR İŞÇİLERİN EKONOMİK HAKLARINI SAVUNAN VE DEMOKRATİK MÜCADELELERİNDE İŞİK TUTUCU ÖRGÜTLERDİR. ANCAK ŞU GERÇEKTE VARDIR Kİ, EKONOMİK KAZANÇLAR TOPLU SÖZLEŞMELERLE NE KADAR ÇOK KAZANILIRSA KAZANILSIN, BU DÜZEN DE İŞVERENLER PİYASAYI KONTROL ETİKLERİNDEN, İHTİYAÇLARIMIZIN FİYATLARINI YÜKSELTEREK, ALDIĞIMIZ ÜCRET ARTIŞLARINI YİNE CEPLERİNE AKTARIRLAR. BU SEBEBLE SİYASİ OLARAKTA BELLİ GERÇEKLERİ KAVRAMALI VE HALKIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLDUĞU SİYASİ DÜZENİ SAVUNMALIYIZ. BUGÜNE KADAR SARI SENDİKALAR, "PARTİLERÜSTÜ POLİTİKA" ADI ALTINDA İŞÇİ SINIFINI BURJUVA POLİTİKALARINA TESLİM ETMİŞLER, İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK VE DEMOKRATİK MÜCADELELERİYLE İLGİLENMEMİŞLERDİR.

ANCAK BUGÜN TÜRKİYE'DE DİSK ÇATISI ALTINDA DEVRİMCİ SENDİKACILIK GELİŞMEKTEDİR. VE ÖYLE DE GELİŞMEKTEDİR Kİ, KARŞISINDAKİ SARI SENDİKALAR BİR BİR YOK OLMAKTADIR.

ÇÜNKÜ DİSK KAPALI KAPILAR ARKASINDA SENDİKACILIK YAPMAMAKTADIR.

ÇÜNKÜ DİSK GERÇEKLERİ OLDUĞU GİBİ ANLATMAYI KENDİNE GÖREV BİLMİŞTİR.

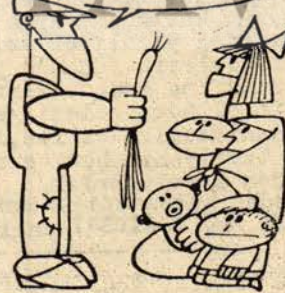

ZAFERE Gİ DEVRİMCİ SE BİRLE KENETLENELİM, SÖMÜ

BİZ İŞÇİLER EMEGİMİZDEN BAŞKA SATACAK HIÇ BİR SEYE SAHİP DEĞİLİZ.

ÇALIŞTIM, ÇABALADIM... ANCAK BU SOVANI ALABİLDİM. HEPİMİZ BUNUNLA DOYMAYA MECBURUZ...

KAR PATRONLARIN, İŞÇİLERİN KARŞILIĞI ÖDENMEMİŞ EMELERİNİN ÜZERİNE OTURMALARINDAN DOĞAR.

İŞGÜCÜMÜZÜN FİYATI OLARAK BİZE ÖDENEN ÜCRET ANCAK ÖLMEDEN YAŞAMAMIZA YETECEK KADARDIR?

DİSK

DEN YOLDA NDİKALARDA SELİM, RÜYE DUR DİYELİM

HÜNERLİ ELLERİMİZ, YARATICI AKLIMIZLA BİZ ÜRETİRİZ, ANCAK ÜRETTİKLERİMİZDEN YARARLANAMAYIZ.

YARATTIĞIMIZ DEĞERLERİN ÇOK BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ PATRONLARCA GASPEDİLİR. PATRONLAR BUNA "KÂR" DERLER.

ÇÜNKÜ DİSK İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK ÇIKARLARININ YANINDA DEMOKRATİK İŞÇİ TALEPLERİ İÇİNDE MÜCADELE ETMEKTEDİR. ÖRNEĞİN REFERAN-
DUM HAKKI İÇİN, GENEL GREV HAKKI İÇİN VS.

ÇÜNKÜ DİSK SÖZLEŞMELERİ SADECE İMZALAMAKLA KALMIYOR, ONLARIN İŞYERLERİNDE UYGULANMASI İÇİN DE ELİNDEN GELENİ YAPIYOR.

ÇÜNKÜ DİSK "PARTİLERÜSTÜ POLİTİKA" YUTTURMACASIYLA İŞÇİ SINIFINI SİYASİ MÜCADELEDEN UZAK TUTMUYOR, ONLARA SİYASİ GERÇEKLERİ AÇIKLIYOR.

ÇÜNKÜ DİSK İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNUN TEK YOLUNUN "İŞÇİ SINIFININ HÜNERLİ ELLERİNDE VE YARATICI AKLINDA" OLDUĞUNU SÖYLÜYOR. İŞTE BUNUN İÇİN İŞÇİLER DİSK'E KOŞUYOR.

İŞTE BUNUN İÇİN BÜTÜN REFERANDUMLARI DİSK KAZANIYOR.

İŞTE BUNUN İÇİN GİZLAVETTE, GAMAKTA, EREĞLİDE, YUNSA DA, JAKARTEKSTE, İŞÇİLER MÜCADELE EDİYORLAR.

İŞVERENLER VE SARI SENDİKALAR NE KADAR İŞBİRLİĞİ YAPARLARSA YAPARLAR BU GELİŞMENİN ÖNÜNE GEÇEMEYEBİLECEKLERDİR. ÇÜNKÜ İŞÇİ SINIFI ARTIK GERÇEKLERİ ÇOK İYİ BİLİYOR.

BUGÜN TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINDA DİSK'İN BAYRAĞI DALGALANIYOR. ADANA'DA, URFA'DA, İZMİR'DE, EDİRNE'DE, ANTALYA'DA...

TÜRKİYEDE İŞÇİ SINIFININ GELİŞİMİ:

Kapitalizmin girişi büyük ölçüde dış etkilerle olan, milli sanayiini kuramamış Osmanlı toplumu daha 17.yüzyıldan başlayarak batı kapitalizminin etkisi altına girecek 19.yüzyılda emperyalizmin sömürü alanlarından biri haline gelecektir. 17.yüzyıldan itibaren, batı rekabetinin darbesi ile küçük el endüstrisi gerilemiş 18.yüzyılın ikinci yarısına doğru ilk mülksüzleşmiş işçiler Devlete bağlı silah sanayiinde ve tekstil işkolunda ortaya çıkmıştır. 19.yüzyılın ortalarına doğru ordu ihtiyaçlarına cevap veren endüstrinin dışında en çok işçi barındıran kol, maden çıkarma endüstrisi olmuştur. Madenlerde çok güç şartlar altında çalışan işçiler objektif şartları yüzünden bu ilk dönemlerde en çok hareket yapan bilinçlenen işçilerdir.

19.yüzyılın ikinci yarısında batı sermayesi, demiryolu ve çeşitli işkollarında yatırım yapmış, çeşitli fabrikalar kurmuşlardır. Bütün bu gelişmeler emperyalizmin güdümünde, yabancı sermayenin yönetiminde bir daha ulusal sanayinin kurulmasına imkan tanımayan, çarpık, bağımlı, yetersiz bir gelişmedir. 19.yüzyıldan 20.yüzyıladogru devlet endüstrisi kesiminde işyerleri ve buralarda çalışan işçi sayısı azalırken, yabancı sermayeli işyerleri ve bu işyerleri de

çalışan işçiler artmıştır.

19.yüzyılın ikinci yarısına kadar madenlerde ve şehirlerin inşaat işçileri arasında makinaları tahrip biçiminde işçi olaylarına rastlanır. İşyerlerinde işçi sayısının artması yetersizde olsa bir bilinçlenmenin objektif şartlarını yaratmıştır. 1872-1880 yıllarında örgütlü ajitasyon ve propaganda bağlı olmayan "kendiliğinden" ve ekonomik öz taşıyan grev şeklindeki işçi olayları Osmanlı işçi sınıfı hareketlerinin ilk belirtileridir. Bu dönemde tesbit edilen 23 olaydan 21 inin nedeni ödenmemiş ücret ve düşük ücrettir.

1871 de kurulan "AMELE PERVER CEMİYETİ" ilk işçi örgütü olarak bilinir. Örgüt bir yardım sevenler derneği niteliğindedir. Cemiyet, burjuvazi ve

İLK GREV: 1872 de Tersanede

bir takım bürokratlar tarafından kurulmuştur. 1894 de tophane fabrikasındaki işçiler tarafından kurulan gizli OSMANLI AMELE CEMİYETİ sınıf bilinci temeli üzerine kurulmuş ilk osmanlı işçi sınıfı örgütüdür. 1895 de ABDÜLHAMİT'in gizli polisi tarafından tesbit edilmiş ve dağıtılmıştır.

30 yıllık bir baskı döneminden sonra 1908 de işçi hareketleri ve işçi sınıfı gelişmesi hız kazanmıştır. Bu durum, sol düşünceye açık bir siyasal ve mesleki örgütlenmenin ortaya çıkmasından ve sınıf bilincinin gelişmesinden doğmaktadır.

1908 in Ağustos-Eylül aylarında Selanik başta olmak üzere bütün önemli bölge ve şehirlerde binlerce işçinin katıldığı grevler (40 ı aşkın grev tesbit edilmiştir.) başlamıştır. Ülkedeki ulaşımın bütün kilit noktalarını ele geçiren grevlerden başka, ulaşım işkolu dışında, Tütün-Sigara grevleri, Ereğli Kömür Havzası Grevleri diğer maden endüstrisi grevleri, MATBUA grevleri aynı dönemin olaylarındandır.

Hareketler yer yer işçilerin ölümlüne kadar varan sertlikte geçiyordu. Hareketler Hükümet güçleri tarafından bastırılmaya çalışılıyor, Şövenist kışkırtmalarla Türk işçileriyle çeşitli milliyetten işçiler arasında çatışma çıkarmaya çalışılıyordu. Bu ortamda işçi sınıfının emperyalizme karşı bilinçlenmesi ve hareket içinde gelişmesi kendiliğinden oluyordu. Bu gelişmelerde Balkanlarda gelişen Sosyalist hareketin etkileri de büyüktü.

İşçi sınıfının hareketinden büyük ölçüde tedirgin olan

egemen yabancı sermaye ve gelişmekte olan tekeldi (yerli) burjuvazi, hareketlerin bastırılmasını Hükümetten ve asıl etken güç olan İttihat ve Terakki'den istedi. İktidara gelmek için, işçilerin haklı olduğunu söyleyen İttihat ve Terakkiçiler, tutumunu değiştirip işçilerin karşısına geçtiler ve "Tatili Eşgal" (grev yasağı) kanununu acele olarak çıkardılar.

Grev yasağı kanununa rağmen işçi sınıfı hareketleri durmadı. 1909 dan 1914 e (1. Dünya Savaşı'nın başlangıcı) kadar Selanik İstanbul ve İzmirde devam etmiştir. Kanuna rağmen süren bu hareketler, sert, kararlı ve işyeri grevlerinden ziyade, işkolu seviyesinde grevlerinden olduklarından 5-10 bin kişilik hareketler biçiminde geliyordu.

AYDIN DEMİRYOLU GREVİ...

1. Dünya Savaşı yıllarında işçi hareketleri bir kesinti dönemine girdi. 1919-1920 yıllarında İstanbul'da düşman işgalini protesto eden binlerce işçinin katıldığı mitingler olmuştur. Yabancı sermayeye ve emperyalizme karşı yürütülen bu hareketler sosyalist fikir ve örgütlere açık hareketlerdir. İşçi hareketlerindeki gelişme 1921 lerde bir GENEL GREV DURUMUNA yaklaşmıştır. Aynı yılda 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI parlak bir şekilde kutlanmıştır. İşçi sınıfı hareketleri 1922 ve 1923 lerde devam eder.

1923'ten sonra 1960'a kadar, işçi sınıfı üzerindeki baskılar sürmüştü, demokratik hakları kısıtlanmış, sınıf mücadelelerini engelleme, egemen çevrelerin peşine takma, sınıf özünü inkarı çalışmaları devam etmiştir.

Cumhuriyetin ilanını izliyen dönemde işçi sınıfı örgüt ve hareketlerinde görülen bilinçlilikten korkan Hükümetler işçi sınıfı hareketi ideolojisi ve örgütlerinin karşısında yer almışlardır. 1923 yılı 1 mayıs'ta bildirilen dağıtan işçiler vatan hainliği suçlamasıyla mahkemeye sevk edilmişlerdir. Daha önce kurulmuş sol eğilimli işçi birlikleri kapatılmış bunun yerine "sınıf bilinci"ne dayanmayan Hükümetin dümen suyunda birlikler kurulmaya başlanmıştır. 1925'te çıkarılan Takrir-i Sükun Kanunu ile işçi sınıfının örgütlenmesi güçleşmiş, sınıf bilincine dayanan örgütler kurulması imkansız hale gelmiştir. Fakat işçi sınıfı hareketi 1925-1926'da yer yer devam etmiştir. Takriri Sükun Kanunu'na rağmen bunu devam eden yıllarda gerçekleştirilen işçi hareketleri arasında Soma-Bandırma Demiryolu grevi, 1927'de İstanbul Liman işçilerinin 15 ölü ve yaralı 320 kişinin tutuklanmasıyla sonuçlanan grevi aynı yılın mayıs ayında 3 bin bütün işçisinin İstanbul'da başlattıkları grev haziran 1920'de Adana demiryolu işçileri grevi sayılabilir. Bu hareketler son derece güç şartlar ve baskılar, tehditler altında geçmiştir.

1928'de işçi hareketlerinden en önemlisi, İstanbul Tramvay İşçileri Grevidir. Grev boyunca diğer işkollarından grevçilere destek ve yardımlar gelmiştir. Bu dönemin mevcut şartlar içinde en ileri ve "sarı" niteliği olmayan cemiyet "amele Teali cemiyeti"dir. Cemiyet 1924'de sosyalist işçi sendeleri tarafından kurulmuştur. İşçilerin güvenini sağlaması bu cemiyet 1925'lerde çeşitli baskılara maruz bırakılmış, sindirilmek istenmiş, bununlada yetinilmeyerek polis tarafından ele geçirilmiş, ancak sosyalistlerin bilinçli mücadeleleriyle yeniden devrimci bir nitelik kazanmıştır. Cemiyet 1927 yılı sonunda kapatılmaktan kurtulamamıştır. Örgütün dağıtılması ve olayla ilgili olarak yüzelli kişinin tevkiif edilmesi üzerine "DÜNYA İŞÇİLERİ BİRLİĞİ" yönetim Kurulu Dünya ülkeleri işçilerine "Türkiyenin sınıfsal sendikalarını koruyalım" bildirisini yayınlamıştır.

HALİL TUNÇ KİMİ SAVUNUYOR ?

Halil TUNÇ son günlerde durmadan demeçler vermektedir. Bu demeçler bilhassa sermayenin, özellikle faşist basının da büyük puntolarla kamuoyuna duyurulmaktadır. Bu demeçler, son günlerde işverenlerin işçileri kanunsuz işten atmalarına, işçilerin sendika seçme özgürlüklerini elde etmek için işçilerin haklı (REFERANDUM) haklı ve yasal direnişleri karşısında işverenler kadar Halil TUNÇ'u da tedirgin ettiği için verilmektedir. Şu iki neden Halil TUNÇ ve tayfasının çıkarları ve görüşleriyle çelişmektedir. Çünkü her yapılan REFERANDUM, TÜRK-İŞ'e vurulan bir çamar niteliğini taşımaktadır. Çünkü işçiler Halil TUNÇ'un, çağı geçmiş ve zaman aşımına uğramış nakaratlarını ideolojik olarak çoktan aşmıştır.

İşçiler, ekonomik mücadelenin yanında politik ve ideolojik mücadele bütünlüğünü kavramışlardır. Politik mücadele kapitalistlerin tekelinden çıkmıştır. Bu gerçekler Halil TUNÇ'a hırçınlık şeklinde yansımakta ve onu ihanete sürüklemektedir. "Parlamentonun tatilde olduğu bir dönemde REFERANDUM'un yasalara girmesini istemek bir kamufleajdır." şeklindeki demecin altında bu gerçekler yatmaktadır. Halil TUNÇ, işten atılan işçilerin işe alınması ve sendikal özgürlüklerin elde edilmesi için verilen mücadeleyi bazı sol militanların kıskırtması şeklinde saptırdığı halde işverenlere karşı utangaç ve ölçülü davranmaktadır. Halil TUNÇ, kapitalist toplumun, yani insanın insanı sömürdüğü, insanın insana kul olduğu sömürü düzenini ayakta tutmak için, İŞÇİ-İŞVEREN İŞBİRLİĞİ'ni önermekte, işçilerin ve işverenlerin sınıfsal çıkarlarını aşarak ulusun menfaatleri seviyesine çıkarmalarını önermektedir. Bu, kapitalist sınıfın amansız zulüm ve sömürsünü gizleyen ve tarihte sermayenin diktatorluğunu kuran Hitler'in, Mussolini'nin ve işçi sınıfının devrimci mücadelesine karşı saf tutan reformcuların savunduğu bir tezdır. Halil TUNÇ'un bu önerisi işçi sınıfı için bir ihanet belgesidir.

Kapitalist toplum içinde antagonist (uzlaşmaz) çelişkileri taşıyan bir yapıya sahiptir. Bu çelişkinin iki temel ögesini ise kapitalist toplumun temel iki sınıfı olan işçi sınıfı ile kapitalist sınıf meydana getirirler. Sınıf mücadelesi, Üretimin sosyal mülkiyeti ile bu üretimi yapan makinaların üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişki kalkıncaya kadar devam eder. Başka bir ifadeyle üretimin sosyal karakterine uygun üretim araçlarının sosyal mülkiyetinin gerçekleştirilmesine kadar sınıf mücadelesi devam eder. Bu mücadele, çürümekte ve çökmekte olan kapitalist sınıfa karşı devrimci işçi sınıfının muzaffer olmasıyla gerçekleşecektir. Bu tarihsel yasayı kimse inkar edemez. Halil TUNÇ'un TÜRK-İŞ'in çözülme ve çökme döneminde günah çıkarmak için renk vermesi ve bir partiyi destekleme kararı alması, sadece yıllardır sermayenin 5. kolu gibi çalışan TÜRK-İŞ ihanet şebekesini bağlayabilir. Türkiye işçi sınıfını asla, Halil TUNÇ, işçi sınıfının değil sermayenin sözcüsüdür. Gerçek olan şudur; ÇALIŞAN SINIFLARIN KURTULUŞU, KENDİ ESERLERİ OLMALIDIR ve OLACAKTIR da.

Dünyanın en mutlu adamı

PATRONLARIN GÖZÜ İLE

**İŞÇİLERİN
GÖZÜ
İLE**

ANCAK KARALI OLURSAK, TEK BİR YUMRUK OLURSAK...

İçinde yaşadığımız toplum düzeni KAPİTALİZM'dir. Ve bu düzende bir avuç kapitalist, fabrikaların, bütün üreticilerinin sahibidir.

Kapitalistler işçilerin iş gücünü kiralar. İŞÇİLER ÜRETİR AMA ÜRÜN PATRONLARINDIR, Azınlık zenginleşirken çoğunluk yoksullaşıyor. Bu durum işçilerin işverene karşı kavgasını doğurur. VE BU KAVGA BASKI GREV, DİRENİŞ, NİŞ VE BAŞKA EYLEMLER BİÇİMİNDE ORTAYA ÇIKAR. Biz işçi sınıfı olarak bu kavgayı verirken yeni deneyler kazanırız, günden güne kendi kavgamıza sahip çıkarız. Yenilgiler öfkemizi ve umudumuzu kırmaz. Asıl hedefimizi daha iyi görürüz.

İşçi arkadaşlarımız Türkiye'nin her yerinde direnişler, grevler ve diğer eylemleriyle patronlara korkulu düşler yaşatırlar. ÇAMGAZ'da ANBARLI TERMİK SANTRALINDA, BOHEMİA KRİSTAL'de, GAMAKTA, ÖMERLİ PETEK TUĞLA FABRİKASINDA, B.M.C.'de, KARADENİZ BAKIR İŞLETMELERİNDE, TARIŞ İPLİK FABRİKA-SINDA, DENİZLİ BASMA BOYA SANAYİNDE, DEMOKİA ve daha birçok yerde yapılan ve yapılmakta olan direnişleri örnek olarak gösterebiliriz. Bu direnişlerin nedenleri ve oluşumları aynı sınıf bilincine varmakta olan işçi arkadaşlarımızın sarı sendikalarından devrimci sendikalara geçmek istiyorlar. Bunun üzerine patronlar ceza gömiyeceklerini bilerek işçi arkadaşlarımızın tümünü birdenbire atarak kanunsuz lokavta başvurabiliyorlar, bunu yaparken korktukları tek şey işçilerin birliğidir. Bunu engellemek için de aramızda ajanlarını sokarak bölücülük yaratıp bir süre sonra da attıkları işçilerin yerine işsizler ordusunu arkasından yenilerini alıp çalıştırmak istiyorlar. Çünkü patronlar; işsizler ordusunu çantada keklük görüyorlar. İşsizler ordusu kapitalist düzenin ürünüdür! Ama işsiz işçiler ücret karşılığında emeklerini patronlara sattıklarında, o fabrikada işçi olduklarında, haklarını almak, devrimci sendikalara girmek istediklerinde onlar da karşılığında patronları görürler.

BU YOLDA PATRONLAR DA KENDİ SINIFLARININ BAŞARISI İÇİN KAVGA VERİYORLAR. ÇEŞİTLİ OYUNLARLA, SIRTLARINI ÇEŞİTLİ KURUMLARA DAYAYARAK.

Ancak kararlı olursak, tek yumruk olursak, işçi sınıfından yana olanlarla ve başka işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlarımızla dayanışma içinde olursak başarı bizimdir.

Çeşitli direniş ve grevlerdeki işçi arkadaşlar şunu söylüyorlar: "Gerçekleri daha iyi görebilmek ve kavgamızı daha doğru olarak sürdürmek için devrimci gazeteler, broşürler, tiyatro ve sinema gösterileri istiyoruz. Yoksa günlerimiz boş ve birşey öğrenmeden geçiyor."

Biraz daha insanca yaşamak grevler yapıyoruz. BU GÜN GREVLERİN GENEL AMACI BU. Grevlerde sendika ağaları aracılığı ile bizlere yanlış hedefler göstermeye, gücümüzü azaltmaya çalıştıkları gibi, bunu başaramayınca her türlü baskıyı yöneltiyorlar. BAFRA SEKTAŞ fabrikasında yığıtçe grevlerini sürdüren işçilere yaptıkları ÜZERİMİZE ATEŞ AÇYORLAR. GREVLER ERTELENİYOR. Zonguldak erdemirde olduğu gibi.

Bizler sınıfımızın kavgasını veririrken, elbette her türlü baskı ile karşılaşacağız. Karşılaşmaktayız da... Ama her yerde arkadaşlarımız sermayeye ve uydularına gereken karşılığı veriyorlar.

SEYDİŞEHİR DE Devrimci sendikalara geçmek isteyen işçi arkadaşlarımızı saldıran MHP faşistleri PÜSKÜRTÜLDÜ.

KÜTAHYA da seyit Ömer Termik santralında devrimci yayınların ekumasını engellemek için aramalar yapıldı. Arkadaşlarımız "BİZİM ÖĞRENMEMİZİ ENGELLEYEMEYECEKLER." diyorlar.

GAZİANTEP de Hilal iplik fabrikasında çalışan işçilerin üzerine patronun parayla tuttuğu M.H.P. faşistleri saldırdılar. YEDİKLERİ TOKAT AĞIR OLDU. İşçiler isten atılan arkadaşlarımızı geri aldırtmak için daha önce uzun süre çeşitli eylemler yapmışlar ve başarmışlardı.

Devrimci öğretmen arkadaşımız hasan şimşekin öldürülmesi üzerine 10 bin ŞAŞAT'lı YÜRÜDÜ.

ARDAHANDA devrimci, ilerici gazeteleri okuyanların üzerine saldıran M.H.P. faşistleri halktan unutamayacakları bir Dayak yediler. Halkın tepkisi uzun sürdü

SAHİBİ : GES-İŞ İzmir TEK Şubesi adına Şb. Bşk. Ahmet OK
SORUMLU MÜDÜR : Yahya YILDIRIM
İDARE YERİ : Hürriyet Bul. No.16/1 Kat.2/205 Basmane/İZMİR

KAVGA

AL KARDAŞIM, AL ELİNE GÜRZÜNÜ
VUR ZALİMİN ZULMÜNE VUR, VUR BE, VUR
KENDİ RAHATINI KENDİ ELİNLE
ZOR DEĞİL BE, KENDİN İÇİN KUR BE, KUR

GITME ELOĞLUNUN KAHPE ARDINDAN
YARASI YOK ONUN, BİLMEZ DİRDİNDEN
DOST GÖRÜNEN DÜŞMANINI YURDUNDAN
DOMUZLARI SÜRER GİBİ SÜR BE, SÜR

İŞİN Mİ VAR, DAMIN Mİ VAR, HANI NEN
ATILAN SEN, SATILAN SEN, EVET SEN
ASKER SENDEN, VERGİ SENDEN, OY SENDEN
SENDEN OLMAYANDAN HESAP SOR BE, SOR

EMEĞİN ÇOK, DERMANIN YOK, GÜNÜN DAR
OTURUP DURMAK MI, DAHA NEKADAR
BOĞAZINI SIKAN HAİN BİR EL VAR
DEMİRDEN DE OLSA, ONU KIR BE, KIR

YETER BE, HER GELEN SENİ TAŞLADI
ATILAN TAŞ KEMİĞİNE İŞLEDİ
UYAN ARTIK, SENİN KAVGAN BAŞLADI
YAPIŞ BİR UCUNDAN, ŞUNA GİR BE, GİR !..